

Alle briefwisselingen vrachtfrij te zenden aan Aug. Van Iseghem, uitgever voor de naamloze maatsch. "Drukkerij Het Volk", Meirtoeg, n° 16, Gent.

Bureau van West-Vlaanderen: Gaston Bossuyt, Gilde der Ambachten, Kortrijk. TELEFOON 523

Bureau van Antwerpen, Brabant en Limburg: Viktor Kuyt, Minderbroederstraat, 24, Leuven

HET VOLK

Verschijnt 6 maal per week.

CHRISTEN WERKMANSBLAD

2 CENTIEMEN HET NUMMER
3 CENTIEMEN MET BIJVOEGSEL

Men schrijft in:
Op alle postkantoren aan 10 fr. per jaar. Zes maanden fr. 5.00.
Drie maanden fr. 2.50.
Aankondigingen.
Prijs volgens tarief. Voorop te betalen.
Rechterlijke herstelling, 2 fr. per regel.
Ongeteekende brieven worden geweigerd.
TELEFOON N° 187, Gent.

De eindvictorie is verzekerd De heldhaftige tegenstand der Belgen verijdt het Duitse plan.

Men weet dat het Duitse plan bestond, in eenen inval, in massa, op Frankrijk; Parijs binnen de vier weken te bereiken, dan terug te keeren naar Rusland, welks mobilisatie een langen tijd vergt.

Van nu af is dit plan verijdt.

De Franschen zijn in België en zijn er gevolgd door de Engelschen, terwijl Ruslands mobilisatie bijna voltooid is.

Men mag dus verzekerd zijn dat Duitschland geklopt is, dank aan den heldhaftigen tegenstand der kleine Belgen.

Duitschland vraagt wapenstilstand.

Donderdagnamiddag ontving de generaal Leman een nieuwen zendeling van het Duitse leger.

De Duitse officier legde uit wat er te doen stond volgens den Duitchen opperbevelhebber.

Hij vroeg de overgave van de stad en de forten

zooniet zou het Duitse leger de stad beschieten en gansch vernielen.

Hij drong aan op de overgave, om geen nutteloos bloed te vergieten!

Generaal Leman antwoordde:

De soldaten zullen liever sterven tot den laatsten man, dan dat wij dat zouden overgeven.

De Duitse officier keerde terug en zegde dat DE BESCHIETING VAN LUIK 'S AVONDS OM ZES URE ZOU BEGINNEN. 't Was enkel eene bedreiging.

De beschieting begon wel rond zes ure doch het duurde niet lang en in den avond, IN PLAATS VAN DE STAD TE BESCHIETEN, KWAM DUITSCHLAND EEN WAPENSTILSTAND VRAGEN VAN VIER-EN-TWINTIG UREN.

DE DUITSCHERS VRAGEN RUSTTIJD om hunne dooden te kunnen begraven!

Uit Brussel meldt men, vrijdagmiddag ten 1 1/2 uur, dat de Duitschers een wapenstilstand van 24 uren hebben gevraagd, ten einde hunne dooden en gekwetsten, 20.000 in getal, weg te nemen.

De forten van Luik bieden nog gedurig heldhaftigen weerstand.

Onze soldaten zijn ware helden.

De Duitschers zijn Luik niet kunnen binnendringen.

De overrompelaars hebben den Gouverneur bedreigd de stad te bombarderen, rekenende op angst en vrees bij de burgers.

Zij rekenden zonder de wilskracht van generaal Leman, die verklaarde:

Luik opent niet voor de Duitschers.

Meer dan 5000 Duitschers zijn in de Maas verdronken; 20.000 Duitschers liggen op 't slagveld gesneuveld.

Het is onwaar, dat de burgerlijke bevolking op de Duitschers zou geschoten hebben.

7 Duitse Regimenten over de Maas

Zeven regimenten der Duitschers waren over de Maas getrokken en zijn door de afdeling Leman, bijgestaan door onze ruitersafdeeling, bijna gansch vernietigd.

Na dat de afdeling Leman de regimenten gedeeltelijk vernietigd had, hebben de Belgische ruiters, met eene ongehoorde heldhaftigheid de Duitse soldaten in de Maas gestooten.

De toestand in Luik is niet gewijzigd. Geen enkel Duitser is in de stad.

De Belg heeft compassie met den Duitser.

De Belgen hebben aan den verslagen Duitser zijn begrafenisstoel toegestaan. Van 120.000 man aangevoerde troepen, hebben de Duitschers er 25.000 verloren onder het vuur der forten.

Al onze forten blijven ongeschonden. Eere aan generaal Leman, de onwrikbare leider van al die heerlijke wapenfeiten!

De Vereenigde troepen zouden een grooten triomf behaald hebben.

Men bevestigt — doch wij deelen het onder alle voorbehoud mede — dat de fransch-belgische troepen de Duitse lijnen gistermorgen zijn doorgebroken en dat de Duitschers zich naar Ciney terugtrokken.

Een groote veldslag zou heden ook in Luxemburg hebben plaats gehad tusschen de Duitschers en de Franschen.

De Franschen zouden de victorie behaald hebben en een groot getal krijsgesneuvelden hebben gemaakt.

EEN HELDENVOLK.

België biedt aan de wereld het bewonderenswaardigste schouwspel, zegt de *Journal de Roubaix*.

Verzocht hunne eer te schenden met de Duitse troepen over hun grondgebied te laten gaan, hebben onze bureu fier geantwoord met eene weigering.

Deze weigering was voor hen de oorlog en de overrompeling. Zij hebben deze gevaren verkozen boven 't schonden van hun woord.

Eere aan de Belgen!

Slachtoffers van een afschuwelijken aanval, bieden zij een prachtigen weerstand aan den gang der overrompelaars. De eerste gevechten hebben de wakkerheid, de tucht en de uitmuntende onderrichting bewezen van het leger, dat de Koning persoonlijk aanvoert.

Ondersteund door de bevolkingen, die bewijs geven van de meest verlichte en meest verkleefde vaderlandsliefde, belet het Belgisch leger de pogingen en ont-machtigt het 't veldplan der Duitschers; het strijdt met heldhaftigheid voor de onafhankelijkheid van het vaderland. Woensdag heeft het te Luik eene groote zegepraal behaald. 25.000 Belgen hebben 40.000 Duitschers teruggeslagen en ver-strooid.

De geschiedenis zal zeggen dat een klein volk, bij de grens opgesteld om zijne bedreigde haardsteden te verdedigen, aan den brutalen aanval heldhaftig heeft weerstaan. De geschiedenis zal zeggen, dat in het begin van den eu-ropeeschen oorlog van 1914, de eerste veld-slag in België geleverd werd en dat de Belgen de Duitschers verslagen hebben. Glorie zij ons vrienden! Zij zijn hunne befaamde voorouders waard, die hun de vrijheid schonken.

Leve België!

De heldenstrijd van onze soldaten wekt de algemeene bewondering op, zegt de *Vlaamse Gazet*.

De vaderlandsliefde, het gevoel dat zij strijden voor de vrijheid en de toekomst van België heeft onze mannen herschapen tot koene helden.

Zij hebben den edelen oproep van den Koning op waardige wijze beantwoord. Ja, zij moeten zegeprelen, omdat zij de kracht zijn ten dienste van het recht.

Aan alle Belgen geven onze soldaten een heerlijk voorbeeld van vertrouwen en vastberadenheid.

Zij weten dat de verdediging van het vaderland die hoogere deugden vergt.

Hunne eerste zegepraal zal tot eeuwig roem verstreken van het bedreigde België.

Wij richten ons hier tot onze landge-noten, die niet ingelijfd zijn.

Er zullen in onze steden Duitse ge-kwetsten en gevangenen aankomen.

Velen van die menschen weten niet eens, waarom men hen verplicht heeft als overrompelaars ons kleine vaderland bin-nen te vallen.

Welnu, laat ons toonen dat wij ook weten welke verplichtingen de oorlogs-wetten evenzeer als de nationale waardig-heid ons opleggen.

Mogen alle Belgen kalm en waardig blijven zooals onze soldaten in het veld. Zij kunnen aan ons beproefd vaderland geen beteren dienst bewijzen.

Wat wij hier schrijven, dat doen wij op

aanvraag van hen, die de verantwoor-delijkheid dragen der lotsbestemming van ons land en die in elk opzicht toonden dat zij het vertrouwen en de verkleefdheid van alle Belgen verdienen.

Een lid van den Vlaamschen Bond van Koekelberg, thans soldaat bij het 29^e linie-regiment, klas 1910, schrijft den volgenden brief aan zijne ouders:

Beminde ouders en zuster,

Na eerst te Montegniet en te Fleron gekampeerd te zijn geweest bevinden wij ons thans te Bois de Breux. Alles gaat goed en ook met mijne gezondheid. Hebt geen schrik, wij verdedigen ons fier, en moeten wij sterven dan 't voor ons vaderland, onzen geboortegrond.

Neemt goeden moed, de kleine Vlamin-gen zullen hunne plichten vervullen.

Een ander Vlaming schrijft:

Broeder en zuster,

Weest niet bevreesd, ik trek dezen avond naar de Duitse grens, met den grootsten moed en liefde tot verdediging van ons vaderland, tot mijn laatste druppel bloed. Wij hebben verzekering ontvangen te moeten vechten. Ehwel, met vreugde dan!

Leven mijn lieve broeder en zuster!

Leve België!

Leve onze Koning!

Zij zullen ons niet temmen!

Een Russische prins, minister van Rus-land te Brussel, heeft aan zijn Vorst ge-seind dat de Belgen zich als helden ge-dragen....

Thans lezen we in de *Meuse*:

In de hospitalen van Luik geven ge-kwetsten en zieken waarlijk roerende bewijzen van moed en verkleefdheid voor het vaderland.

Een genesheer zegde ons: 'k Heb acht-en-veertig uren bij die wakkere menschen doorgebracht en, met ze te ondervragen, heb ik de grootheid der ware vaderlandsliefde begrepen. Geen enkele dier bewonderenswaardige soldaten heeft geklaagd over zijne binnenroeping, integendeel, wat hun leed doet, is dat ze voor eenige dagen moeten stil blijven.

Allen spreken gelijk: 'Och dokter, genes mij al gauw, dat ik bij de kamera-den kan terugkeeren!'

En degenen die na eenen nacht het gasthuis mogen verlaten, komen om hun afscheidsbiljet, heel toegerust, met den glimlach op de lippen. Zij verlaten ons verrukt, zeggende: 'Wel bedankt dat ge mij zoo rap genezen hebt.'

Gisteravond werd ons een binnenge-roepene gebracht. Een kanonwiel had hem een voet verpletterd. Hij weende overvloedig. Men vroeg hem: 'Lijdt ge dan toch zooveel pijn?'

En hij antwoordde: 'Neen, maar 'k bedenkt dat we eenige oude makkers samen waren, gelukkig terug in 't regi-ment samen te zijn. Wij hadden bij elk-ander gezworen voor ons land te willen sterven. En nu bedenkt ik dat zij het zullen mogen doen, terwijl ik in een gast-huisbed lig.'

Wij, we wisten niets te antwoorden, zegt de dokter. Zulke mannen zijn helden, en Goddank, ze zijn talrijk in onze rangen. Dappere kerels!

Maar, tegen die datums, zullen wij en de Franschen op het vaste land zijn met machtige legers.

Een kolossaal Russisch leger zakt af naar Duitschland.

De inval der Duitschers in Polen, te Kalisch en op andere punten, zal maar een flauwen tegenstand van eenige scha-drons ruiters ontmoeten, want het is te denken dat Rusland zijne legermachten tegen Duitschland zal concentreren aan het Oosten der Vistule.

De Russen hebben niet alleen hun leger van eerste rechte lijn gemobiliseerd en hunne reserven, maar ook verscheidene klassen van 'opoltchenics' of landstorm.

De militaire krachtspanning welke Rusland aan den dag legt is zonder voor-gaande in de hedendaagsche geschiedenis.

Berichten uit alle zijden ontvangen, verzekeren dat, gelijk in Frankrijk, ook in Rusland het samentrekken der troepen goed en snel vordert. Op 15 Oogst zal Rusland een miljoen 500.000 mannen aan de grenzen hebben en al zijne forten zullen goed bezet zijn.

Men schat op 8 of 9 het getal leger-korpsen, welke Duitschland dwars door België zal kunnen zenden, maar men kan, tot nog toe, niet goed het plan van den Duitschen algemeenen legerstaf gissen.

IN DE FRANSCH KAMER.

In de zitting der Fransche Kamer las M. Viviani, de presidentiele boodschap meldende, de onnoembare schending van het fransche grondgebied, zonder oorlogs-verklaring.

Veertig jaar lang, zegde hij, heeft Frankrijk uit liefde voor den vrede allen wensch van herstel op zijde gezet, aan-gansch de wereld het voorbeeld gevende van geduld en gematigheid, en van het vaste voornemen te werken voor den vooruitgang en het heil der menschheid.

Duitschland draagt dus de zware ver-antwoordelijkheid van den oorlog!

Tervijl Frankrijk, in overeenstemming met Engeland, zocht eene vredelievende oplossing te bekomen, verklaarde Duit-schland den oorlog aan Rusland, overrom-pelde Luxemburg, en hoonde de edele Belgische natie...

Deze laatste woorden verwekten eene stormachtige ovatie!

Gansch de Kamer roept: Leve België! en de leden, rechstaande, keeren zich naar de tribune der gezanten.

De minister bracht hulde aan de recht-schapenheid van Engeland; de Kamer juicht luideruchtig toe.

Dezelfde geestdriftige betooging her-neemt, wanneer M. Viviani de maatregelen roemt, door België genomen om zijne onzijdigheid te vrijwaren en ook wanneer hij aankondigt dat Italië onzijdig wil blijven.

De kredieten voor den oorlog worden vervolgens eenparig gestemd, en in den Senaat doen zich dezelfde geestdriftige betoogingen voor als in de Kamer.

HET KOENE BELGIË

De *Métropole*, van Antwerpen, schrijft: 'Wij hadden gelijk te zeggen dat een vijandelijk leger niet gemakkelijk door Bel-gië zou trekken!'

'Onze vijanden komen er de bloedige ondervinding van op te doen!'

'En, indien de Franschen en de Engel-schen ons laten begaan, zullen wij vast en zeker eene der groote zegeprelen mogen aan-stippen van de moderne tijden.'

'Stippen wij aan dat België, tot heden, slechts een deel der 3^e legerafdeeling, welke bestaat uit 33.000 man, in 't gelid kon brengen tegen omtrent 80.000 Duitse sol-daten in het Luiksche.'

'Tot nog toe zijn enkel vier forten, der geduchte versterking van Luik, welke België te danken heeft aan wijlen generaal Bri-lmont, in het gevecht gemengd geweest.'

'Het fort van Vivegnis, dat Her-stal beheerscht, heeft tot heden nog geen enkel kanonschot gelost. Indien de Duitschers er tegen alle verwachtingen, in gelukken over de Maas te trekken in de richting van Visé, zullen zij de schoten moeten trotse-eren van dat fort, alsook het vuur der troepen die talrijk aan den linkeroever gelegerd zijn.'

'Indien de Belgische troepen, na de Duit-schers over de Maas te hebben laten komen hen niet terug in den Maas zouden doen tui-melen, zou het waarlijk een mirakel zijn.'

'Eens dat op die plaats, de Duitschers over de Maas zouden gekomen zijn, zou hun toestand langs om neteliger worden, want onder krijgskundig opzicht, zou het een groot gevaar voor hem wezen, achter den rug, eenen hinderpaal te hebben gelijk de Maas, in geval van eenen verwoeden aan-val van den vijand.'

'Wat den overtocht der Maas, in de rich-ting van Maastricht betreft, zij ook biedt aan de Duitschers hetzelfde nadeel aan, zonder erop te rekenen, dat men er zich mag aan verwachten, dat, in dat geval, de Hollan-ders niet zullen nalaten hen in den flank, in de zijde, aan te vallen.'

'Het doel der Duitschers is waarschijn-lijk Luik tot werkeloosheid te dwingen, ter-wijl zij langs Luxemburg een leger in de richting van Frankrijk zullen zenden.'

'Inderdaad, het 16^e legerkorps te Elsen-born vereenigd, zou zich naar Stavelot be-

DE OORLOG

De aanstaand: grootste ontmoeting.

Rusland mobiliseert op grooten voet.

De militaire medewerker van de *Times* schrijft:

Onder Engelsch opzicht is het belang van den strijd, welke binnen de eerst-komende acht dagen zal geleverd worden, samengebonden zijn op de vlootbeweging vooral in de Noordzee.

Het optreden onzer landtroepen zal afhangen van den uitslag onzer vloot-werking.

Binnen acht of tien dagen, te beginnen met het uur waarop de mobilisatie van het leger werd uitgevaardigd, zal deze volledig zijn en wij zullen 600.000 sol-daten onder de wapens hebben, zonder onze reserve-troepen te tellen.

De strijd welke spoet aangegaan worden

vertoont zich onder de besté voorwaarden: Onze zaak is rechtvaardig, onze vloot is gemobiliseerd, onze oorlogstatien zijn gereed en onze bondgenoten zijn machtig.

Engeland maakt toebereidselen om den strijd te voeren met de aanhoudendheid en de hardnekkigheid welke het Engelsche volk hebben gekenmerkt in het verleden.

Het militair belang van den strijd te lande ligt aan de Fransch-Duitsche grens, vooral en bovenal in België. 't Is waar-schijnlijk daar dat de eerste, bloedige ont-moeting der groote legers zal plaats heb-ben.

België, onder het geleide van zijnen flinken vorst, heeft een edel, ritterlijk antwoord gegeven op de bedreigingen van Duitschland, en is bereid om tot het uiterste zijne onafhankelijkheid en onzijdigheid te verdedigen.

Alhoewel Duitschland zijne mobilisee-ring zeer vlug heeft bewerkstelligd, den-ken wij toch niet dat de groote Duitse legerkorpsen vóór den 14 Oogst in België zullen dringen en niet vóór den 18 Oogst in Frankrijk.

geven, terwijl het 8^e legerkorps in het Groot Hertogdom van Luxemburg zou zijn.

De gebeurtenissen zullen ons zeggen of de Duitschers er zullen in gelukken door Luxemburg te trekken.

Namen staat ook nog in het gelid met zijn talrijke troepen die branden van verlangen om deel te nemen aan den strijd en het vaderlandsche voorbeeld te volgen van het 12^e linieregiment en van het 2^e lancers.

IN BELGIË.

DE AANSLAG OP GENERAAL LEMAN.

De aanslag op generaal Leman, militaire gouverneur van Luik, wordt nu op de volgende manier uitgelegd:

Eenige Duitschers, die te Luik verbleven, hadden het nieuw Duitsch velduniform aangetrokken — uniformen die hier nog niet bekend waren. — Eene groep medeplichtige Duitschen juichte die kerels toe met de kreten: Leve Engeland! Leven de Engelschen!

Zij begaven zich naar de straat, waar generaal Leman met zijn staf verbleef. Zij kenden het uur, waarop generaal Leman ging buitenkomen. Aan de woning bevonden zich de Belgische officieren van den Belgischen legerstaf. Deze herkennden de Duitsche uniformen en schoten de bespieders met hunne revolvers neer. Zij waren ten getalle van zes. Ongelukiglijk werd een onzer officieren, kommandant Marchand, ook gedood.

Een later bericht zegt dat den aanslag niet werd gepleegd door Duitschers die in de stad drongen, maar wel door Duitschers die sedert lang in Luik woonden en uniformen in hun huis verborgen hielden.

Minister de Broqueville beschermd.

De aanslag tegen generaal Leman, die mislukte, heeft doen besluiten de heer de Broqueville, minister van oorlog, te beschermen.

Het ministerie, dat gansch genaakbaar was voor iedereen, wordt zeer streng bewaakt door de burgerwacht. Men had bemerkt dat zeer verdachte personen, zoogezegde boy-scouts, in de burelen van het ministerie waren gedrongen om er nieuws af te halen. Men ondervond dat die personen zeer moeilijk fransch spraken. Zij werden aangehouden en een onderzoek zal ingespannen worden.

De kleine Belgen

Zijn er in geluk, door hunnen heldhaftigen weerstand, het oorlogsplan der Duitschers in duigen te slaan. Het 10^e Duitsche legerkorps, dat oprukte om de franche grenzen te gaan overvallen, is plotseling moeten weerkeren om tegen Luik te vechten.

Op die heldendaad mag 't kleine België fier zijn. 't Heeft dus een machtigen dienst bewezen aan Frankrijk, dat ons ter hulpe snelt.

Leve 't kleine, maar moedige Belgenland.

De Franschen in België.

Donderdagmorgend werd er officieel medegedeeld dat er drie franche legerafdeelingen in België zijn en oprukken naar Luik. Zij waren reeds zeer ver doch wij kunnen niet zeggen waar ze zijn, want de bescheidenheid en de voorzichtigheid leggen ons dit zwijgen op.

De drie Duitsche legerafdeelingen bevatten voetvolk, ruiters, artillerie en genie, samen 30.000 man.

Een vreeslijke nacht.

Inwoners van Fléron waren ten getalle van 60 vergaderd in een kelder, waarvan zij al de openingen dicht gestopt hadden met matrassen en kussens. De schrapnels sprongen onophoudelijk rond het groepje huizen.

De inwoners brachten heel den nacht door in den kelder, om zoodra het wat flag werd, naar Luik te vluchten.

DOOD VAN KOMMANDANT CAMILLE DE MENTEN DE HORNE.

Woensdag greep een droevig feit plaats. Toen de kommandant Camille de Menten de Horne aan het hoofd van zijn schakel lancers, op verkenning ging tusschen Plainevaux en Esneux, bevond hij

zich plots voor de Duitsche mitraljeuzen. Dadelijk ving het vuur aan. De kommandant en dertig onzer soldaten werden doodelijk getroffen. De andere gelukten er in terug naar Boncelles te vluchten.

ONDER DE DOODEN.

Men meldt uit de beste bron, dat men onder de gesneuvde officieren en soldaten tijdens een der laatste gevechten, den luitenant de Selliers de Moranville heeft gevonden, neef van den Belgischen staf-overste.

TWEE DUITSCHE GENERAALS GE-DOOD.

De overwinning welke onze troepen behaald hebben is nog schitterender dan men eerst verwacht had. Tusschen de gedooden bevinden zich twee Duitsche generaals. Het schijnt ook dat tot nu toe reeds 27 kanons door de belgen werden buitgemaakt.

Het gevecht van Woensdag.

Woensdagmorgen, rond 11½ ure, hebben de Duitschers gepoogd in de tusschenruimten der forten van Embourg, Chaudfontaine, Fléron, Evigne, Barchon te geraken. Twee legerkorpsen, 60.000 man sterk, waren daartoe aangerukt.

Terwijl de forten de Duitschers beschieten, trokken de Belgen even terug, omdat zij nog niet sterk in aantal waren.

Generaal Leman gaf alsdan aan de linietroepen bevel weerstand te bieden tot den dood; dan aan generaal Bertrand, bevelhebber der 11 en 31^e linieregimenten, de Duitschers terug te slaan achter de linies der forten van Barchon. De 11^e en 32^e regimenten moesten de aanvalsbeveging steunen, maar moesten niet tusschenkomen; het 11^e en 31^e regiment werkten derwijze dat de Duitschers verplicht waren tot op 2 kilometer van Barchon te deinzen.

Van een anderen kant was de vijand langs de Maas geslibd tot aan Argenteau en Cheralte, doch de kanonnen der forten van Poullisse en Barchon wisten de Duitschers er dra weg te slaan.

Ten slotte dreef het fort van Chaudfontaine eene sterke Deutsche kolon tot voorbij Forêt terug.

De aanval was dus op de gansche linie teruggeslagen. Aan dit fort allen hadden de Duitschers 800 man buiten gevecht, terwijl de Belgen er geen verliezen leden.

De Duitschers keerden dra tot den aanval terug, door hun zware kanonnen van 21½ ondersteund. Maar hun houwitsers troffen de forten niet, vlogen er over en gingen verloren langs Housse.

Plots hield het kanongebulder op. De Duitschers maakten er gebruik van om tot aan de ravijnen der forten vooruit te rukken. Doch daar wachtten de Belgen.

Het vuur der mitraljeuzen en Hotchkisskanonnen der 2^e brigade artillerie had in korten tijd de plaats schoon geveegd en daar de Duitschers zich in wanorde terugtrokken, zetten onze linietroepen ze na, bajonnet op het geweer, en veranderten den aftocht der Duitschers in vlucht.

Hij was wel degelijk geklopt geworden. De officieren hadden groote moeite om de soldaten, die de achtervolgers wilden nazetten, te weerhouden.

Want die taak was 't werk der kanonnen van de forten welke die taak met eene ongevenaarde juistheid vervulden.

De Duitschers trokken zich terug tot voorbij Cerexhe, Heuseux en Housse.

Langs dien kant was de slag geëindigd. Het was 5 ure 's avonds. Men vocht sinds 11½ ure.

En men hield zich toen met de gekwetsten bezig en nam de dooden op.

DE DUITSCHE OFFICIER EN DE LANSIER.

In de rue Saint-Laurent te Luik bevond zich donderdag nogal volk voor de poort van een gasthuis, waarmen verscheidene gekwetsten had heengebracht. Tusschen hen bevond zich een officier.

Deze had, alvorens naar het gasthuis gebracht te worden, tusschen de Belgen,

die hem droegen, eenige soldaten herkend, die deelnamen aan het gevecht, waarbij hij gekwetst werd.

« Waar is de Belg, die mij getroffen heeft? » vroeg hij.

« Hier antwoordde een lansier.

« Gij zijt een goede schutter, zegde hij en zich tot de omstanders wendend, voegde hij erbij: Eerst schoot hij mij neer en dan doodde hij mijn peerd. »

De Deutsche verliezen.

De Duitschers lieten op 't slagveld 8000 dooden; er werden zeer veel krijsgewonden gemaakt en men zegt dat er 1400 gekwetste Duitsche soldaten door onze ziekendieners verzorgd zijn.

DUITSCHE KRIJSGEDEVANGENEN.

143 Duitsche krijsgewonden zijn naar Antwerpen gevoerd. Ze zijn meest afkomstig uit Hannover. Ze vertelden niet te weten dat ze tegen België vochten maar waren in de meening gebracht tegen Frankrijk in 't gelid te staan. Met dezelfde zending werden 30 spioenen aangebracht.

De bajonnetten.

De Belgen zijn van over eenen gewoone aan den strijd lijf tegen lijf aan te gaan. Wij moeten eenen achteruitgaan in onze geschiedenis, maar de onzen zijn niet bang van die manier van strijden, wel integendeel, de Duitschers hebben eenen uitzinnigen schrik der bajonnetten.

Wanneer de Belgen aan den storm gaan gaan de Duitschers aan 't beven. De Vlamingen zijn de hevigsten in den strijd met de bajonnet.

De Duitschers die lijf tegen lijf moeten strijden vluchten dan ook bij elke gelegenheid uit de rangen, ondanks de bevelen hunner officieren.

De aankomst der gekwetsten.

Zoodaals wij het hebben gemeld kwam donderdagmiddag, ten 3 ure 47, in de Noordstatie te Brussel de eerste gekwetsten toe. Het nieuws was spoedig gekend. Eene overgrote menigte stroomde naar de Noordstatie, waar onmiddellijk een orde dienst moest ingericht worden. Weldra gingen de poorten van den middeningang open en de gekwetsten verschenen, ondersteund door makkers. Op het zelfde oogenblik steeg eene grootsche ovatie op. Men wuifde met hoeden en zakdoeken en met Belgische vlaggen. De gekwetsten werden door burgers naar het Palace Hotel gedragen, waar eene ambulance ongericht is.

De gekwetsten zijn gehavend, vermoeid, vermagerd; verscheidene weenden. Het zijn soldaten van het 1^e jagers te voet van Charleroi. Hunne uniformen zijn vol slijk en verscheurd. De eene heeft een kogel in de rechterknie; de andere klagen van hevige pijnen in de lenden. In 't Palace Hotel werden zij in de ascenseurs geplaatst en onmiddellijk naar de kamers van het vierde verdiep opgehaald, waar ziekenverplegers en verpleegsters onmiddellijk de brave soldaten hulp verleenden en versterkende spijzen toedien.

Aan een der gekwetsten, de soldaat Colson, van Charleroi, werd gevraagd:

— Men houdt ginder goed stand?

— Sinds oergisteren, in den nacht, hebben wij verwoed tegen die Duitschers gevochten, was het antwoord.

En gij hebt ze kunnen achteruitdrijven?

— Het 1^e jagers, geweldig door indrukwekkende legermachts aangevallen, verdreef den vijand toen een regiment ruiters op ons afstormden. De paarden liepen over ons. Ziedaar waarom wij allen pijn in den rug voelen.

— En denkt gij dat men stand zal houden?

— Ge moet dat bijgewoond hebben om u den moed der belgen te kunnen voorstellen.

Wij bevonden ons onder de forten; de houwitsers vlogen boven onze hoofden; de Duitschers schoten onophoudelijk op ons: geen enkel jager trok achteruit!

— Heeft men u te Luik niet verzorgd?

— Zeker, men heeft ons naar de Normalschool gebracht, die tot gasthuis ingericht is. Doch dezen morgen hebben wij deze lokalen moeten verlaten om plaats voor andere makkers te maken.

— Zijn er veel?

— Indien wij rekening houden van de verwoestingen in de rangen van den vijand aangericht, dan denk ik te mogen zeggen, dat wij veel minder geleden hebben. Doch, het moet gezegd worden, de belgen hebben zich moedig gedragen en zij die, zoodaals ik, buiten gevecht gesteld zijn, betreuren dat zij niet meer in het vuur zijn....

— Wees welkom, mevrouw. Ik ben zeer gelukkig u te zien... Gij brengt mij zeker uw antwoord...

— Mijn antwoord? herhaalde Amelie verward.

— Wel ja... Uw antwoord op mijn brief...

— Welken brief?

— Wel, den brief, dien ik u voor drie dagen naar Berlijn gezonden heb.

— Wel, mijnheer, ik heb geen brief ontvangen... Ik kom van Parijs... En wat zeide die brief...

— Die brief handelde over een voorstel. Daarin wordt u aangeboden uw woning en uw goederen te Zabern te verkoopen.

— Dat is iets dat nu juist van pas komt, mijnheer, daar ik wat ik in Elzas-Lotharingen bezit wil verkoopen... Ik ben voornemens mij voortaan te Parijs te vestigen... Heeft iemand u een aanbod gedaan?

— Inderdaad.

— Is het mooi?

— Mevrouw het is zelf meer dan mooi: het is prachtig.

— Hoeveel bedraagt het aanbod?

— Comptant betaald, een miljoen...

— Ik verwachtte meer.

De bankier hief de handen in de hoogte.

— Maar, beste mevrouw, riep hij, hoeveel vraagt ge dan wel?

— Welnu, zeg hem, dat ik er in toestem het goed te verkoopen, maar niet minder dan voor een miljoen twee honderd duizend frank.

— Mevrouw, dat zal hij nooit doen, dat is veel te veel.

— Welaan, wij zullen zien.

— Is dat de naaste prijs?

— Ja.

— Het zij zoo... Ik zal het den kooper

En de brave kleine jager woude tranen van spijt....

Rond 4½ ure namiddag, is in de Noordstatie een tweede en lange trein met Belgische gekwetsten aangekomen.

Zij waren ten getalle van omtrent 250 en behoorden tot de 9^e, 12^e en 14^e linies, tot de jagers te voet en tot het regiment vestingsartillerie.

In de ruime spoorhalle stond eene overtalrijke menigte nieuwsgierigen, die tot tranen toe bewogen was, toen zij onze gekwetste soldaten bemerkte.

De burgerwacht deed den ordedienst, onder de bevelen van M. Frick, burgemeester van Sint-Joost-ten-Noode.

Verscheidene doktoren, ziekendiensters en ambulansen waren op de kaaien en rangschikten de draagberies en ambulanciewagens. In eene evenhal stonden de automobiels van het Rood Kruis; op de kaaien waren matrassen, dekens en lakens opgespreid, waarop de zieken gelegd werden in afwachting dat zij naar de automobiels konden gebracht worden.

Toen de trein de statie binnentoomde, ontblootte iedereen het hoofd. Eene indrukwekkende en hartprangende stilte heerschte. Toen de trein stil hield zag men aan de vensters de bleke gezichten onzer gekneusde jongens verschijnen; op het gelaat onzer soldaten lag vermoedens te lezen, maar uit hunne oogen straalde nog wilskracht en vastberadenheid.

En de droevige afdaling begon. De leden van het Rood Kruis hielpen de soldaten, die meest allen aan de voeten, de beenen of de armen gewond waren, uit den trein stappen. Voeten, beenen en armen waren omwonden met doeken.

Een onzer jongens moest op eene draagberrie uitgestrekt worden. Hij droeg geen zichtbare wonden, doch een geneesheer, die hem spoedig onderzocht, bevond dat hij aangeast was door eene hartschudding.

Een andere had het voorhoofd omwonden.

Doch bij enkele gekwetste was bloed te bespeuren.

De gewonden werden in de automobiels geholpen en deze reden in volle snelheid weg naar het gasthuis en de ambulansen. Op den doortocht in de stad ontblootte de menigte ontroerd het hoofd en in aller oogen zag men een traan perelen.

DE BEVOLKING BEMOET ER ZICH MEDE.

De bewoners van onze Oostergrenzen zijn in een onbeschrijflijken toestand van woede. De mannen zijn gewapend in het veld. In Luxemburg liggen al de jachtwachters en wildstroopers op loer.

Het is de guerrilla-oorlog na deze der regelmatige troepen.

Te Antwerpen.

VELE HUIZEN EN KASTELEN ROND ANTWERPEN WORDEN AFGEBROKEN.

Tengevolge van den staat van beleg moet de omtrek der stad vrij gemaakt worden van alle hinderpalen, die het zicht en de haven belemmeren. Men bevindt zich in de droevige noodzakelijkheid verscheidene woningen, buitengoederen en kastelen, waartusschen er zeer schoone zijn, tot tegen den grond neer te halen. De parken en bosschen lijden ook veel van den toestand.

Verscheidene dezer laatste zijn reeds vrijgemaakt en men bereidt zich den bosschen in brand te steken.

EEN ZONDERLINGE ONTDEKKING.

Te Antwerpen heeft men donderdag eene zonderlinge ontdekking gedaan.

Werklieden waren bezig met op de inscheppingskaai kassen te rangschikken, welke moesten ingescheept worden naar Congo.

Die kassen waren opgegeven als koopwaren bevattende. Een der werklieden liet eene kas vallen; deze brak open en een Deutsche uniform kwam er uit te voorschijn. De krijgsoverheid werd verwittigd. De militaire gouverneur heeft al de kisten in beslag genomen.

Grootsche Vaderlandsche Betooging te Antwerpen.

Donderdagmiddag heeft te Antwerpen eene grootsche vaderlandsche betooging plaats gehad. Voorafgegaan van de vaandels der twee bevriende natien, heeft eene groote massa betoogers, waarin vooral opgemerkt werden de groote negocianten, schipmakelaars, wapenhandelaars, in een woord de gansche beurs, zich naar de franche en engelsche

konsulaten begeven, waar hartroerende tooneelen plaats grepen. M. Crozier, algemeene konsul van Frankrijk, werd bedankt door een der betoogers, die sprak in naam van den ganschen groep.

M. Crozier antwoordde door eene zeer geestdriftige rede, die door de opgetogene menigte lang werd toegejuicht. Men verliet het konsulaat, de *Marseillaise* zingende en roepende: « Leve Frankrijk! »

Eene gelijkaardige betooging had plaats aan het Engelsch konsulaat. Sir Cecil Hertslet en lady Hertslet verschenen op het balkon en werden begroet door een onbeschrijflijk gejuich. Daarna werd de *God save the King* aangeheven, gevolgd van de *Marseillaise* en de *Brabançonne*.

Toen nam M. Duesquesne het woord om Sir Hertslet te bedanken in naam der Beurs, om hetgeen de groote engelsche natie doet voor het kleine Belgenland.

Sir Cecil Hertslet dankte, gansch bewogen, de betoogers om dit betoon van genegenheid, die, zegde hij, rechtstreeks in het hart van Engeland zijn verhoor zal vinden.

Sinds langen tijd, voegde hij er bij, kent gij onze genegenheid en ik ben fier, in de moeilijke oogenblikken, uw schoon en edel Belgenland te bewonen: Leve Antwerpen! Leve het vrije en onafhankelijke België!

Op het oogenblik dat Sir Cecil Hertslet zijne rede met deze hartroerende uitroepen besloot, barstte de menigte uit in een onvergeetlijk gejuich. Opnieuw werd de *God save the King* aangeheven.

M. Jef Danco maakte zich tot tolk van den ganschen Antwerpschen handel om, in 't engelsch, met eene door snikken verkropte stem, sir Cecil Hertslet te danken om de genegenheid, die hij niet ophield te betoonen en om de talloze diensten die hij aan het duurbare Belgenland reeds heeft bewezen.

Deze woorden werden begroet door een ooverdoovend handgeklap en gejuich.

Sir Cecil Hertslet had enkel nog de kracht te zeggen: Dank u!

De menigte betoogers begaf zich daarna naar de Beurs, terwijl zij op haren doortocht steeds meer en meer aangroeide en levendig werd toegejuicht.

De lichting van 1914.

Bij afwijking van artikel 2 der wet van 30 December 1913 wordt het contingent voor de milicielighting van 1914 voor den duur der mobilisatie gevormd door al de ingeschrevenen die niet door de bevoegde overheden van den dienst vrijgesteld werden.

Tolbestuur en Accijnzen.

De uniformdragende agenten en aangestelden van waters en bosschen, evenals deze van tolbestuur en accijnzen, worden beschouwd als deel uitmakende van het leger.

De wetten, rechten en plichten van den oorlog zijn op hen toepasselijk.

DUITSCH PAARDEN ZONDER RUITERS.

De *Nieuwe Rotterdamse Courant* meldt dat een aantal gezadeld Duitsche paarden, zonder ruiters, Maestricht kwamen binnen gestormd. De bevolking maakte er zich van meester en overhandigde ze aan de overheden.

Ons dapper leger

De verwoede strijd welke onze troepen woensdag tegen de Duitschers geleverd hebben, is eene prachtige overwinning geweest. Al de berichten, die in het ministerie van oorlog toekomen, bevestigen dien triomf. Hoeze! Leve onze troepen, leve hun aanvoerder, generaal Leman!

De generaal had duidelijk het plan van den oorlog opgevat en toen de Duitschers op de plaats kwamen, waar generaal Leman wenschte hen te zien, dan verbrijzelde de kanons hunne linies. Sedert twee dagen houdt het kleine België de machten van den Duitschen reus op afstand. Met de waanzinnigheid van al de Goliaths eische Duitschland dat het Belgisch leger hem Luik zou leveren, gelijk hij van het gouvernement geëischt had dat het hem vrijen doorgang zou verleen op onzen grond.

« U Luik leveren, sprak generaal Leman, dat nooit! »

« Zoo ge weigert dan zal ik de stad met geweld innemen, hernam de Duitscher. »

« Ethwel, beproeft het, antwoordde de generaal. »

Dank zij Daniël Savanne, die de algemeene achting genoot, was ook de broedermoeder zeker overal met de meeste welwillendheid te ontvangen worden.

Robert verliet Maandagavond zijn stiefzoon, die bij den rechter zou dineren. Hij wandelde de boulevards op, naar de restauratie der « Quatre Sergents de la Rochelle. »

Voor de deur wandelde Claude Grivot heen en weder.

Met ongeduld wachtte hij zijn medeplichtige af.

De schurk was benieuwd om de ware reden te kennen van het stoutmoedig verblijf van den moordenaar te Parijs en om te weten wat deze van zins was met hem aan te vangen.

Eindelijk verscheen Robert, die hem de hand drukte en zeide:

— Laat ons haastig binnengaan, want wij mogen niet gezien worden.

Vijf minuten later zaten zij in eene afzonderlijke kamer.

Robert begon:

— Nu is de tijd aangebroken om ons hart te openen... Maar wees voorzichtig en spreek niet luud, want de muren hebben somtijds ooren.

LXX.

Cl ude Grivot scheen echter in het geheel niet op zijn gemak.

Robert hernam:

— Ik moet u zeggen, kameraad, dat ik u op mijn woord van eer niet meer herken. Vroeger waart gij altijd de stoutste van ons tweeën, gij waart altijd om de dingen te doen, die ik al te gevaarlijk vond. Ik dien thans hebt gij mij verwenen besluitenloos te zijn: gij noemde mij dikwijls een lafaard, en nu ben ik het, die vooruit ga, en gij die beeft bij de gedachte mij te volgen.

« Verloft! »

DE ORGELDRAAISTER

— 10 —

In de herberg gekomen, zetten de zes mannen zich aan tafel.

Onder het maal sprak men over allerlei dingen en Robert vroeg Priet naar de contracten, welke zijn broeder gesloten had, en dank zij wondgeroed gebruggen, kon de kassier hem op voldoende wijze antwoorden.

LXIX.

Het was te twee uur, dat men afscheid nam van den kassier en den meesterknecht. Daniël Savanne, Robert, Philip en de bouwmeester gingen de villa van Neuilly bezichtigen.

De schoone villa was omringd met grasperken, hier en daar met bloemen versierd, vloorsneden met wandelpaden.

Volgens de verklaring van den bouwmeester was het eigendom twee honderd vijftig duizend frank waard.

Daar de eigenaar haastig was om geld te hebben, vroeg hij er maar honderd vijftig duizend voor.

Daar Robert zeker was de goedkeuring zijner vrouw te bekomen, schreef hij op zijn notitieboekje het adres van den notaris en omze vier mannen keerden naar Parijs terug.

Des avonds uit Parijs vertrokken, kwam mevrouw Vernière 's morgens te Nancy aan.

's Middags begaf zij zich naar haar bankier.

En de duitscher heeft het beproefd. Hij dacht in zijn onbezonnenheid dat het voldoende was dat hij op ons leger blies om als rook te zien verdwijnen. Hij wist niet dat in elk onzer manschappen het bloed der helden van Groeninghe en van Franchimont

STRAATGEVECHTEN TE LUIK.

De inwoners der stad Luik voegen zich allen bij de burgerwachten om tegen de Pruisen te strijden.

Er wordt in de straten gevochten. Groepen Duitschers dringen heimelijk tusschen in de forten de stad binnen, maar worden dadelijk door het volk afgepakt en gevangen gezet.

De forten rondom blijven onwrikbaar weerstaan en zaaien dood en verderf in elk duitscher troep die een aanval waagt.

HOE HERKENT MEN DE DOODEN EN GEKWTEN.

Al de soldaten dragen een plaatje in aluminium aan den hals; en op dat plaatje staan ingedrukt de naam van den soldaat, de titel en het nummer van zijn regiment en de plaats en datum zijner geboorte.

INWONERS VAN SAROLAY GEDEOD.

Een regen van schrapnels viel op de streek door de Duitschers bezet, vooral op den rechteroever der Beneden-Maas. Te Sarolay bevond het gezin Schoofs zich op den koer der woning, wanneer een schrapnel daar ontplofte.

Eene vrouw, moeder Schoofs, werd op den slag gedood. De twee zonen, 21 en 22 jaar oud, werden zoo erg gekwetst, dat zij weldra in het ziekenhuis der koolmijn van Wandre bezweken.

LUIK HOUDT STAND!

Onze versterkte stellingen van Luik hebben tot donderdagavond zegevierend weerstaan aan de aanvallen van de duitschers. Onze troepen houden stand. Al de geruchten over den val van Luik zijn vals en officieel gelogenstraft. Tot hier toe is er geen enkele gewapende duitscher in Luik.

Al die geruchten spruiten voort uit het feit van den inval der patroole duitsche nhlanen. Al deze vijandelijke ruiters zijn neergeschoten of krijgsgevangen genomen. De moed der belgische troepen is bewonderenswaardig.

Leve ons Leger! Leve België!

Te Gent. VOLKSVOEDING

wordt goed gezorgd. Te 10 uur vergaderde de bijzondere commissie op het stadhuis, onder voorzitterschap van schepen Heyndrickx. Alle groepen en alle standen waren tegenwoordig. Er zal slechts door de commissie onstand verleid worden, 't is te zeggen soep met broodje, zooals het werk der Volksvoeding doet binst den winter. Van maandag zal gekookt worden in kloosters en scholen.

OPROEP TOT GENTSCHES MEISJES EN VROUWEN.

W'hebben tegen maandag 50 meisjes en vrouwen van ten minsten achttien jaren van doen, die geschikt zijn tot het helpen bereiden en uitdelen der soep, aan de behoeftigen. Zich aangeven van heden af, in d'Oudburg waar een bestendige secretaris zetelt.

Onnodig aan te dringen. Van heden af moeten de 50 strijdsters in 't geld staan. 't is wel verstaan dat alles kosteloos moet gedaan worden en dat het werk binst den dag valt.

Brandstof.

Gezien het gebrek aan huiskolen in de stad, stelt het Gemeentebestuur de coke van de gasfabriek, ter beschikking van het publiek, aan een verminderde prijs, zij:

Fr. 0,90 de Hectoliter voor grove coke, in plaats van fr. 1,05;

Fr. 1,00 de Hectoliter voor geklaasde coke, in plaats van fr. 1,15.

Een kilog. coke heeft hetzelfde brandvermogen als een kilog. kolen, zowel voor de keukens als voor de verwarming.

Daar vervoermiddelen ontbreken, moet

de coke in de gasfabriek gehaald worden. Er zal zooveel mogelijk gevolg gegeven worden aan de vragen voor tehuishoofstelling, met een prijsverhoging van fr. 0,15 per hectoliter.

Bovenstaande prijzen zijn enkel geldig voor de maand Oogst.

Het Gasbestuur.

DONDERDAGAVOND TE GENT.

Het volk is kalm, en verneemt met stijgende vreugde, dat den invallenden duitschen inwoners van Maasforten wordt gehouden. Geen betoogingen meer, de burgerwacht, aangeleid door een policeman, patrouilleert door de straten. In de verschillende wijken vergaderen de dekenen ten einde de nachtpolitie door de burgers in te richten.

Rond 9 ure blijft nog altijd veel volk op de openbare plaatsen bijeen en bespreekt met geestdrift de schitterende overwinning onzer belgische troepen.

Bij het sluitingsuur der cafés begint het volk min of meer af te zakken. Vooreen boekwinkel in de Vlaanderenstraat staat veel publiek te zien naar de kaarten van het oorlogstooncel. Onder het publiek wordt rondgestrooid dat onze dappere soldaten dezen namiddag eene gevoelige nederlaag zouden hebben opgelopen. Spoedig ziet men alle aangezichten bekennerd het nieuws bespreken. Hier en daar worden hoopjes gevormd en worden de meest uitziende veldsels en overdrijvingen ten gehoor gebracht.

Nu en dan komt een soldaat uit de statie. Telkens werden zij luidruchtig toegejuicht.

Rond 11 ure begint het publiek er voor goed van onder te trekken. De burgerwacht stellen zich in orde en trekken ook af. Om 12 ure zijn alle plaatsen stil en verlaten en ziet men enkel hier of daar een burger met versnelden pas naar zijn woning optrekken.

GENT NA MIDDERNACHT.

De stad is in de volledigste kalmte. Aan de statie Gent-Zuid en Gent-St-Pieters niet de minste beweging. Wij nemen inlichting in de statie. Daar zegt men ons dat ze volstrekt van niets weten.

Te 3¼ ure komt in de statie van Gent-Rabat een ambulancetrein toe. Door de gereedstaande rijtuigen van het Rode Kruis worden een 30tal gekwetste soldaten naar het militair hospitaal gevoerd. Daar ontvangen zij de noodige zorgen der altijd gereed zijnde geneesheeren en ziekenzusters.

In Gent-Zuid vertrekken voortdurend soldaten en vrijwilligers naar hunne onderscheiden regimenten. Eene vrouw, megekomen met den trein van 1.9 ure (heden nacht) uit Brussel, is schielijk overleden.

Op de markten is er zeer weinig beweging. De peren keizerinnen die in gewone omstandigheden 40 tot 50 centiem den kilo kosten, worden afgeleverd aan nen halven kilu.

Vrijdag te Gent.

In den morgen begeven wij ons eens naar het militair hospitaal, gelegen dichtbij de Akkerkerk. Er is nog te veel beweging om toegelaten te worden. 43 gekwetsten worden er verzorgd, doch geen enkel heeft kogelwonden ontvangen. Het zijn allemaal jongens die, ofwel ziek werden ofwel een ongeluk bekamen, bijvoorbeeld een voet verstuikt, van zijn paard geslagen, een hoofslag bekomen, enz.

Aan de Nationale Bank blijft de volkstoeloop evengroot. De rei wachtende personen staat tot 't halve den Reep. De plussende regen kan die menschen niet wegwijzen. Enkel briefjes van honderd frank worden gewisseld, alles in goudstukken. Papier van meer of min dan 100 fr. wordt radikaal geweigerd. Een onzer bedienden, enkel voorzi van een briefje van 500 frank keerde onverrichter zake terug. Te 12 ure wordt alle wisselen geschorst. Enkel de menschen die komen om spaargeld te halen, worden nog toegelaten tot 1 uur.

In het begin der markt gaat de boter 2 fr. de eieren, die meer gezocht worden, staan wat hooger. Welhaast komt er beweging en de beide artikelen beginnen in prijs te stijgen zoodat ze later 2,30 fr. tot 2,40 fr. en nog duurder verkocht worden. Te Ledeberg, zegt ons een landbouwer, had hij 2 fr. gekregen.

De menschen die langs de straten den toestand bespreken, loopen nogal gedrukt. Statiemannen hebben droevige geruchten

Op drie honderd meters, rechts van den weg naar Humécourt, liep een voetpad naar de smederij der « Sluizen » en naar het dorp Longbrug dwars door de weiden.

Onmogelijk daarom te zeggen welke richting mad. Javert zou nemen. Zij haastte zich, overtuigd van het al te late uur om hare onderneming tot goed einde te leiden, en tevens met vrees bevangen onbescheiden personen te gemoet te komen.

Nochtans om 11 ure 's avonds scheen het gevaar van dien kant niet groot. Maar gevaar is er altijd voor onvoorzichtige menschen.

En mad. Javert dacht er des te meer op daar zij zich nog al op dit oogenblik in valsche omstandigheden bevond.

Humécourt lag daar, bijna recht voor haar op twee kilometers afstand. Met den spoed waarmee zij zich voorthaastte zou het niet lang meer duren alvorens het dorp te bereiken, er stil te staan en in eene der woningen te verdwijnen.

Want Humécourt was wel de uitgekozen plaats waar zij hoopte den koop te doen waar mede zij belast was, en welke plaats zij wilde geheim houden.

Hoe kort de afstand ook was, weinig tijd liep er voorbij, genoeg nochtans om Mad. Javert vrees aan te jagen en haar te bevangen met die plotselinge aandoeningen waarvan men niet sterft maar welke men des te beter zich in het geheugen terug roept.

Dien dag was het Donderdag, marktdag van Marangen en bovendien nog lentefoerddag.

Mad. Javert, welke St-Donaat bewoonde, wist zulks niet of ten minste had zulks uit het geheugen verloren.

Ook spitte zij de ooren, wanneer zij achter zich stappen van paarden meende te vernemen die zich insgelijks naar deze zijde richtten.

Eene kar zonder twijfel, welke daarom dan ook zeer langzaam zou gaan?

Maar neen! verdubbelde stappen, los en licht; een gerucht van ijzer, een zilverklank welke zonder ophouden hernieuwd werd.

Mad. Javert, fijn geslepen, bedroef zich niet over de herkomst dezer lichte paardenstappen en het herhaald lied des ijzers.

verspreid. De aankomst der eerste gekwetsten is echter de oorzaak dat de menschen droeviger gesteld zijn. Maar iedereen blijft vastbesloten. De boerenmenschen vertellen op de markten en trams over de brieven welke zij van hunne soldaten ontvingen. Hoe zij ginder moedig den vijand afwachten, en desnoeds met liefde voor het vaderland hun bloed vergieten zullen.

Het is onze plicht, als drukpers, de menschen te waarschuwen tegen alle geruchten welke dikwijls met de grootste lichtzinnigheid, door van elders komende personen, uitgestrooid worden. Die menschen willen zich belangrijk maken en daarom gaan zij hun gang, natuurlijk met de noodige overdrijvingen, want anders ware hun gezegdens 't vertellen niet waard.

Aan de statie Gent-Zuid staat weerom veel volk bijeen, ge ziet het wel, dat er reeds een groot getal menschen niet meer werken. We moeten het echter ook niet overdrijven. Zoo schrijft de heer Hanus uit Laarne, ons een brief waarin hij ons het verheugend nieuws brengt, dat zijn fabriek, met ongeveer 1400 werklieden, waarvan 22 gentenaren, voortwerkt als vroeger.

Des te beter. In de *Louisina*, katoenfabriek der Brugsepoort, werkt men halve dagen. Een werkmán drukt den wensch uit liever 3 volle dagen te werken en 3 volle dagen stil te liggen. Die drie dagen trok hij naar den buiten om op het land te werken.

Binnen de statie zien wij de paarden laden van een gentschen generaal. Hij moet seffens naar Antwerpen. Hij is vergezeld van twee manschappen en zijn aide-de-camp.

Het treinverkeer gaat regelmatig. Zelfs van die vroeger treinen loopen op Brussel, Antwerpen, Dendermonde, Charleroi.

De statie Gent-St-Pieters is sterk en streng bewaakt. Een ijzerenwagman verzekert dat nog geen enkel trein met engelsche soldaten is gepasseerd. Een piket der 's nachts van Landegem naar Gent kwam, langs den ijzerenweg werd tegengehouden aan Sneppenbrug omdat hij het woord niet kende. Alle personen van eenig verdacht voorkomen worden onmiddellijk in staat van aanhouding gesteld.

De weinige auto's die nog in de stad loopen, en de meesten zijn in dienst van het Rode Kruis, hebben bevel gekregen zoo stil mogelijk te rijden. Het smartelijk ongeluk van den vorigen dag, is oorzaak dat dit bevel nog verscherpt is.

AANGEHOUDEN.

Gisternamiddag stonden Jozef Van Wettene Maurits Verdonck en notaris La Grange in het koffiehuis Heyndrickx, op den Antwerpschensteenweg, grondgebied Gent. Twee vreemde personen kwamen binnen. Ze vroegen den weg naar den consul van Holland. Aan hunne spraak te oordeelen, moesten het duitschers zijn. Ze werden onderzocht en moesten papieren toonen. Een droeg eene landkaart op zich. De drie mannen verklaarden de twee duitschers in staat van aanhouding, en leverden ze over in handen van een chauffeur der burgerwacht, die juist in auto voorbijkwam. Met den revolver op de borst werden ze alle twee naar den staf overgevoerd.

UIT GENDBRUGGE.

De heer burgemeester Verdonck schrijft ons:

Het gemeentebestuur heeft besloten aan de behoeftigen soep uit te deelen, van als het noodig zijn zal. Alles is reeds gereed. Het komitee daarmee gelast heeft de noodige levensmiddelen aangekocht.

De inwoners offeren zich met eene bewonderenswaardige zelfverloochening.

TE AUDENAARDE.

De heer Emiel Thienpont, zoon van den achtbaren heer volksvertegenwoordiger, Lodewijk Thienpont, heeft als vrijwilliger in ons leger deelgenomen.

Die moedige daad heeft in de stad veel navolgers gehad.

Donderdag was er drukke beweging op de markt. De eieren golden 1,25 fr. het 25; de boter 2 fr.

Iedereen, kinderen, vrouwen, mannen, loopen welgemoed met de drieleuige kokarde op.

Degenen die haar volgden waren ruiters en meer nog mannen des landwacht.

Koude zweet bevochtigde haar het voorhoofd onder hare kap, terwijl hare armen en handen het overleden kind nader tegen zich aanpersten.

Het kon niets anders of zij werd achtervolgd.

De landwacht en op dit uur?

En wanneer men niet gerust is van geweten, ziet men overal de straf in.

Deze vrouw bedacht niet dat het onmogelijk was dat iemand haar onderhoude met M. Wendel kon afuisteren, hunne voornemens raden en dezelfde reeds kenbaar maken aan iedereen en bijzonder aan die mannen.

Zij schrikte en verloor het hoofd erbij.

Maar gelukkig bemerkte zij op geringen afstand een boschje van populieren en denneboomen.

En in plaats te vluchten over de bebouwde landen, sprong zij over den gracht, ging tusschen de boomen en hurkte neer.

Vijf minuten later waren paarden met hunne bereiders tegenover hetzelve. Zij rookten en klaptten zonder zich te duchten dat er iemand luisterde. En wat Mad. Javert vernam stelde haar geheel gerust.

Te Morangen had men een herberg aangeduid welke zeer laat en door ongeoorloofde redenen openbleef, en om de overtreders zekerder te betrappen waren zij dien dag plotseling te voorschijn getreden. En dat was alles; en nu gingen zij terug naar St-Donaat.

Mad. Javert herademde: niettemin had zij vrees uitgestaan en nog meer dan te voren nam zij hare voorzorgen.

Stilte, schaduw, slijk, koude, doch geene enkele levende ziel.

Zij ging voorbij de gesloten pachthoeven waar de honden zelfs in diepen slaap lagen, voor bij de kerk, het gemeentehuis, allen donker afstekende, volgde de groote baan, ging over de brug der kleine beek welke uit de richting van Morangen kwam, verborg zich onder het afdak eener wasscherij om af te spieden en te luisteren.

Niemand volgde haar.

In de verte, zeer verre reeds hoorde zij de lichtgaande paarden.

De heldendaden van ons leger hebben te Audenaarde den grooten geestdrift doen ontvlammen.

Donderdnamiddag wapperde de vlag aan alle huizen.

De leden van het Rode Kruis loggen de grootste werkzaamheid aan den dag. Al de plaatsen van het nieuw gevang en andere gestichten werden in hospitaalzalen ingericht.

M. de burgemeester Paul Kaepaet, zal, zoo het noodig is, gekwetsten in zijn prachtig hotel doen verzorgen.

De stedelijke pompiers doen in de stad den dienst der politie en der gendarmerie. Een korps van honderd vrijwillige burgerwachten oefent zich dagelijks.

De meeste fabrikanten verklaren hun werkvolk te zullen ondersteunen.

Wij vernemen uit de beste bronnen, dat de meeste fabrikanten hun volk tijdens deze wreede crisis zullen ondersteunen.

Woensdagnamiddag legden de afgevaardigden der Christene Vakverenigingen bezoeken af in verscheidene fabrieken. Bijna overal werd hun de beste hoop ingeblazen.

De fabrikanten konden nog niet juist bepalen op welke manier de onderstand zal verleend worden, daar er groot gebrek is aan geld.

Een hunner verzekerde aan onzen afgevaardigde dat hij ondanks alles zijn volk zal ter hulp komen, al moest hij bons geven voor brood en aardappels.

(De Vrije Werkman, Aalst.)

Uit Kortrijk.

De vellen- en vetmarkten zijn afgeschaft. Die waren en kunnen niet meer verzonden worden. De vellen worden gezouten, het vet afgesmolten en alzoo bewaard.

HERDERLIJKE BRIEF

van

Z. D. H. Mgr STILLEMANS,
Bisschop van Gent.

Zeër beminde Broeders,

Bij den meer en meer bedroevenden toestand waarin ons Vaderland zich bevindt, bevelen Wij dat al de priesters, in plaats van het gebed *propice* dat Wij voorgeschreven hadden, in al de missen, voor zooveel de kerkgebruiken het toelaten, zullen lezen het gebed *tempore belli*, zonder nochtans de collecte *pro quacumque necessitate* achter te laten.

Wij verzoeken de geloovigen zich te vereenigen met de gebeden der geestelijkheid: Teden einde zal de priester, op zon- en feestdagen na de openbare missen, en binst de week na de bijzondere mis, in de volkstaal, de Litanie van Onze Lieve Vrouw bidden; in al de Loven zal de rozenkrans gebeden worden voor het Vaderland en voor degenen die strijden of lijden voor zijne verdediging.

De processie van 15 Augustus zal eene boet- en smeekprocessie zijn. Het H. Sakrament zal er in gedragen worden. Zij zal geschieden zonder vlaggen, standaards of banieren, zonder muziek en zonder versierde groepen van maagdekens of jongelingen. Men zal er de Litanie van alle Heiligen zingen, het *Parce Domine* en andere boetzangen.

Voor de stad Gent zal die processie vervangen worden door eene bedevaart naar Onze Lieve Vrouw van Lourdes te Oostacker, waarvoor Wij later de noodige voorschriften zullen geven.

Trachten wij, om Gods genade te verwerven, ons nader bij Hem te benagen.

de zonde te vermijden, ons geloof en onze liefdadigheid te verlevendigen; dat de geloovigen, dat de christene huisgezinnen meer dan ooit denken hoe hun God gedurig in onze kerken verblijft; dat zij Hem dat gaan vinden, Hem aanroepen en zich aan Hem vereenigen door het gebed en het ontvangen der Sacramenten, en Hem smeken op ons Vaderland en op ons allen eenen blik van ontferming en medelijden te werpen.

Wij zetten onze Diocesanen dringend aan

Zij waren niet meer achter haar en zouden ook niet op hunne stappen terugkeeren. Zij ging dan in het midden der groot baan en ging het laatste huis van Humécourt voorbij.

Drie honderd meters verder blonken twee lichten: een zeer klaar, het tweede duister. Welke waren deze lichten?

Deze waren de lantaernen van een overgangsweg van den ijzerenweg, die 's nachts en gedurende den ganschen nacht daar brandden.

En eene nachtlamp zonder twijfel van den bareelwachter die tevens voor het kleine station, de stilstandplaats van Humécourt te zorgen had.

Dit licht op het verdiep verontrustte Mad. Javert niet, integendeel.

Men sliep niet bij den bareelwachter stationoverste zij zou iemand wakker vinden welke haar aanstonds zou openen.

Vijf minuten later kwam zij aan het houten beschot welke naar de glazen deur des huizes toegang gaf. Deze deur was de bijzonderste ingang der bedienden. Zij klopte herhaalde malen, hetgeen zij kon doen daar de kleine halt gansch in de eenzaamheid lag.

Men wachtte eenigen tijd alvorens te antwoorden.

Eindelijk opende men het venster boven de deur en eene mansstem vroeg wie daar klopte.

Mad. Javert antwoordde niet; de duisternis heerschte op genoegzame wijze en genoegzaam was zij ingewikkeld om niet gekend te zijn.

Zij stelde zich tevreden met een paar keeren op zekere wijze te hoesten welke deed kennen dat een vrouwspersoon daar stond.

Hij kon ook bestatigen dat zij alleen was.

Hij begreep dat deze vrouw niet luide haren naam wilde zeggen.

En hij kwam met eene lantaern naar beneden.

Mad. Javert leunde vast tegen de deur. Zoohaast zij open was, trad zij heimelijk binnen zonder een woord te zeggen.

En de man die de lamp voor haar aangezicht hield stelde zij met dankbaarheid te vreden.

Daarna werd de deur op dubbel slot gesteld.

om, in deze moeilijke omstandigheden, blijken te geven van hunne liefde tot den naaste en hunne gehechtheid aan het Vaderland, met de soldaten die bij hen zouden gehuisvest worden, gulhartig te ontvangen, en milddadig in te schrijven op de lijsten welke hun zullen aangeboden worden ten voordeele der gekwetsten en der huisgezinnen door den oorlog beproefd.

Deze herderlijke brief zal van op den predikstoel gelezen worden in alle kerken, openbare kapellen, bidplaatsen der colleges en pensionaten van Ons bisdom, den Zondag 9 Augustus.

Gegeven te Gent onder Onze handteekening, Onzen zegel en de tegenteekening van Onzen Secretaris, den 6 Augustus 1914.
* ANTONIUS, Bisschop van Gent.
Op bevel van Zijne Hoogw. den Bisschop,
A. De Meester, Kan. Secret.

HEBT VERTROUWEN!

Geloof geen valsche geruchten!
't Belgische Leger zegeviert!

Hoe is 't mogelijk!

Verraderlijke personen deden van gistermorgen vroeg het gerucht verspreiden dat de stad Luik in brand stond.

Daar is niets van.

De Maasstroom doorsnijdt maar een klein gedeelte van de stad Luik.

Degenen die op de hoogte van dat klein gedeelte wonen, zijn in zeker aantal hunne huizen ontvlucht, omdat zij er de duitsche bommen en howiters boven hunne daken hoorden zoeven;

zij hoorden dat zoeven, omdat de duitsche kanonniers slecht schieten, te kort of te wijd, in plaats van de forten te treffen;

't zicht van die heenwijkelingen uit Luik geeft aan slechtgezinde personen de gelegenheid allerlei onrustbarende vertelsels uit te vinden en rond te strooien. Die vertelsels zijn volslagen valsche.

Er werd ook geraasd dat ons negende linie verpletterd was.

Dat is eenvoudig onzin.

Er is bij ons negende linie een ongeluk gebeurd: van hunne aanvoerders beroofd, hebben twee bataillons elkanders bewegingen niet erkend en makkaar aangevallen, meenende vijanden voor te hebben; het overige van 't zelfde regiment heeft de dwaling hersteld, als er ongelukkig reeds slachtoffers gevallen waren.

Gisternoen hoorden we op den tramvinnige uitvalten tegen Franschen en Engelschen die hulp beloofd hadden en hier nog niet waren.

We begrijpen en eerbiedigen de gevoelens welke die klachten ingaven, maar deze zijn volslagen ongrond.

Franschen en Engelschen doen hun plicht, heel en gansch hun plicht; zij zijn waar zij op dit oogenblik moeten zijn: de *Duitscher* zal het onderwinden.

Maar het volk moet begrijpen dat hunne bewegingen niet mogen openbaar gemaakt worden; immers, als de bladen het aan hunne lezers konden zeggen, dan weten de Duitschers het zoo gauw als de Belgen, of misschien nog rapper. En daarvan moet toch iedereen het gevaar begrijpen.

Men weze verzekerd dat Engelschen en Franschen er zijn: ze zijn er.

Nog altijd is de duitsche reus, sedert dinsdagmorgen tot nu vrijdagachternoen 5 ure, geen voet vooruit geraakt.

Dat is 't groote feit: de kleine belgische David weerhoudt den grooten duitschen Goliath nu reeds vier dagen en drie nachten.

Gansch de wereld staat in bewondering voor onze belgische jongens.

Ziet de kaart der provincie Luik.

Dit blad is met de « Monotype » gezet.

II.

Wij gaan van de afwezigheid van Mad. Javert gebruik maken om bij M. Wendel een nader bezoek te brengen en te zien welke man hij was.

De schoonzoon van vader Drouot telde een dertigtal jaren.

Eerder groot van gestalte, was hij mager, bleek van kleur, met grijze oogen, korte baard en kortgesneden haren welke noch blond noch ros waren. Eene fijne stem, een gemeen uiterlijk deden hem bij een eersten oogenblik als onbeduidend voor stellen.

Het was wat men gewoonlijk met veelbetekennenden oogslag een goede jongen noemt.

Goede jongen omdat hij geen ijzer met de handen brsk, wilde hij gaarne van het gedacht van eenieder zijn, zweeg altijd, stond niemand in den weg, en wilde wel met een klein woord om te lachen gaarne iedereen kleine diensten bewijzen.

Daarbij niet lui; werkzaam, matig, zonder eenige voorliefde.

Hij had vader Drouot met deze menigte niets betekenende hoedanigheden weten te verlevendigen; deze die de meester van alles tot het einde toe wilde blijven doch zich wilde doen bijstaan, was gelukkig geweest in hem den eenvoudigen goeden knecht te vinden geluk hij hem verlangde.

Vader Drouot, ondanks zijne gewone fijne kennis, had dezen keer nochtans niet klaar gezien in zijne keus.

Wendel vernederde zich, stelde zich niet openlijk tegen hem, was uiterlijk altijd welgezind, maar wist zich overal in te dringen, was gevoelloos van hart, ikzuchtig, valsche, laf en vol afgunst.

Hij had geene wijskracht noch zelfs verstand genoeg om erg te vreezen te zijn; hij beminde nochtans eene zekere reinheid en orde in de zaken zoodat hij in zijne zaken geene groote misstapen kon begaan.

Maar het geweten, de edelmoedigheid der fierheid ontbraken: het was een geringe man stipt uit vrees, een leelijke vogel welke zich met schoone vreesen trachtte te sluimen.

(t Vervolgt)

MENGELWERK

13

DE WEDUWE VAN DEN GRAFMAKER

Komende uit de provincie Namen ten zuid-westen, beschrijft de Maas een wijden boog naheen den hoek der luikschel- belgisch-limburgsche en hollandsch-limburgsche grens.

Die boog kan in drie paarten verdeeld worden: twee paarten van de provincie Namen tot aan de stad Luik en één paart van de stad Luik tot aan de limburgsche grens. Uit het zuiden, uit Luxemburg, komt de Ourthe recht noordelijk naar de Maas te Luik, zoodat Maas en Ourthe daar een scherphoek vormen, waarbinnen het zuidelijkste der zes forten ligt (Bonnelles) die samen de versterking op den rechter oever der Maas uitmaken. Het noordelijkste der zes forten in Barchon dat het land van Herve bestrijkt, waarin noordelijk het eerst aangevallen stadje Visé gelegen is.

Van Duitschland komende, is er daar dus vooreerst een muur van sterke forten, voorleer de Maas te kunnen bereiken. 't Zijn deze forten welke nog altijd aan den Duitsche weerstaan en zelfs, tot hertoe, zeven maal twaalf uren volkomen ongeschonden zijn gebleven.

Eens die forten voorbij, — en dat zag nog zoo gauw niet zijn, zoodat gekken is, — staat de Duitscher te gape voor den schoonen, breeden en diepen Maas-stroom, waarover de Belgen desnoods alle verbinding kunnen verbreken.

En over of achter dien stroom — want deze is zelf een machtige versterking — liggen dan op den linker oever nogmaals zes even sterke forten als die, welke nu op den rechter oever reeds zoolang den overrompelaar machteloos houden. Deze linker forten reiken van Visé, langsheen den stroom, verscheidene kilometer voorbij Luik, tot aan Flemalle en Hologne-aux-Pierres.

Heeten we de linker forten N, den stroom M, de rechter forten X en de deitsche grens Z, dan staan de Duitschers, na zeven maal twaalf uren vechten, zoodat zij 24 uren verpozen hebben moeten vragen om hunne dooden te begraven, nog altijd tusschen X en Z, zoo:

N—M—X—Duitschers—Z.
Ze zijn dus nog over de eerste forten der drie afwerpingen niet, ja, hebben ze zelfs nog niet kunnen schaden.
Leve dus ons belgische leger, dat den reus machteloos maakt.

LUIK, DONDERDAGAVOND

9 ure.
De toestand op militair gebied blijft normaal. Het plan van den staf volgt zijn geregelde loop.

De derde divisie van het Belgisch leger in en rond Luik gekampeerd, heeft gedurende drie dagen het 7e, 10e en 9e, zijnde 120.000 Duitschers, met zeer zware verliezen achteruitgeworpen zonder een enkel oogenblik de luikschel belangen uit het oog te verliezen. Op dit oogenblik nemen zij enkel rust, en zullen zich daarna weerom in slagorde opstellen. De manschappen zijn vermoeid, volstrekt niet ontmoedigd, wel integendeel.

De forten weerstaan voortdurend, meer dan verwacht. Geen enkel is beschadigd. De Duitschers sturen voortdurend onderhandelaars naar Luik en trachten springobussen op zekere gebouwen te werpen.

De russische minister heeft het belgische leger geluk gewenscht om zijne kranige houding.

Te Londen staat men er voor in bewondering

OPGEPAST!

De Duitschers hebben overal hunne spionnen. Deze sluipen tusschen het volk en trachten allerhande neerlagen over ons leger te verspreiden.

Opgepast daarvoor. Die gasten hebben enkel ten doel, het volk neerslachtig te maken en aldus een slechten invloed te verwekken. Zeker zijn er van onze jongens gevallen, maar 't is ook zeker dat de Duitschers met schrikbarende verliezen op afstand worden gehouden of achteruit geworpen.

Mistrouwt de straatgeruchten. Elken morgen zullen de bladen het nieuws zoo nauwkeurig mogelijk mededeelen.

Samengevat, Luik houdt zich heldhaftig en brengt den vijand voortdurend wrede verliezen toe.

Kloek belgisch volk. Het kleine België houdt den reus op afstand.

(Donderdagavond, 10 ure.)

De werking van Donderdag.

De groote algemeene staf van het leger heeft donderdag om 6.45 ure 's avonds, de volgende officiële mededeeling aan de pers gedaan:

De Duitsche troepen die ons grondgebied zijn binnengetroden worden sinds twee dagen door de heldhaftige verdedigers van de versterkte forten van Luik tegengehouden.

Deze plaats, die tot hertoe een sterk garnizoen had met mobilisatielegers, zal van vrijdag af enkel door de eigenlijke fortmannen verdedigd worden.

Luik is eene standplaats, bestaande uit forten, waarvan de samenstelling toelaat dien maatregel te nemen.

De overige manschappen zullen dan samen met de franschen en engelsen werken om den indringer achteruit te drijven.

DE KONING

Toen de koning zich donderdagmorgen aan het front der troepen begaf, hield hij een korte aanspraak om de bevolking te bedanken voor het goed onthaal door de troepen en door hem genoten.

Eindigende zegde de vorst:
"Vooreerst men ons leger verniele, zal men over mijn lijk moeten treden!"

Z. M. werd lang en geestdriftig toegelucht.

STAATSTELEGRAM.

Vrijdagmorgen, 6 ure.

Den heer gouverneur ontving volgend Staatstelegram:

De staat van beleg is niet uitgeroepen in Oost- en West-Vlaanderen en in de provincie Brabant.

De groote bloemmolens uit de drie provincien, die tot hertoe enkel mochten werken voor 't lozer, verkrijgen toelating bloem te leveren aan de verschillende samenwerkings. De prijs der bloem mag de 28 frank voor 100 kilo niet te boven gaan.

Antwerpen, zetel van het Gouvernement.

Indien het land door den vreemden indringer overrompeld wordt, dan zal de Kamer beslissen, dat de zetel der regering naar Antwerpen zal overgebracht worden. De ministers zullen er zich in dat geval naartoe begeven met het hoogst noodige personeel.

De damen der ministers hebben woensdagavond te Brussel eene vergadering gehouden. De barones de Broqueville was uit Rethy naar Brussel gekomen om die vergadering bij te wonen. Deze damen zullen Brussel niet verlaten zoolang de oorlog duurt. Zij zullen niet naar Antwerpen gaan, waar enkel de aanwezigheid noodig is van de personen die er door hunnen plicht geroepen zijn.

Staat van beleg te Brussel geheven.

De staat van beleg is te Brussel geheven.

Spionnen voor den kop geschoten.

Aan de Brusseische Poort, te Leuven, zijn twee Duitsche spionnen voor den kop geschoten.

IN ENGELAND

EEN ENGELSCH SCHIP DOOR DE DUITSCHERS IN ZEE GEBOORD.

Londen, 4 Oogst. — Men verzekert dat de Regeering vernomen heeft dat de Deutsche vloot een engelsch schip heeft in zee geboord dat kruitmijnen aanlegde, en dat de tegenpartijleur Pathfinder verwoerd werd, doch ontsnapte. (Reuter.)

TWEE DUITSCHE PANTERSCHEPEN IN ZEE GEBOORD.

Londen, 4 Oogst. — Men verzekert dat twee Duitsche pantserscheppen, na een gevecht, in de Noordzee verzonken. Een derde schip zou bemachtigd en een vierde zou ontsnapt zijn.

DE ENGELSCH BOREN EEN DUITSCHE PAKETBOOT IN DEN GROND DIE KRUITMIJNEN AANLEGDE.

Londen, 5 Oogst. — Officieel bericht. — De Engelse tegenpartijleur Anophion heeft verleden woensdagmiddag de Koningin Louise, der Hamburg-Amerika lijn in den grond geboord; deze pakketboot legde kruitmijnen aan.

TER ZEE.

Een gevecht in Schotland.

Londen, 6. — De engelsch-duitsche oorlog is heden begonnen. Een zeegevecht is op 't oogenblik aan den gang ten noorden van Schotland. De gekwetsten zijn te Cromarty ontscheept. De hulp der geneesheeren van Aberdeen is ingeroepen.

Een agentschap meldt dat twee Duitsche pantserscheppen in den grond zijn geboord en een ander werd gekaapt. Een vierde kon ontsnappen.

NIEUWE MINISTER VAN OORLOG

Lord Kitchener is minister van oorlog benoemd, in vervanging van den heer Asquith.

Lord Kitchener was reeds als generaal ingescheept om naar België te komen wanneer het ministerschap hem werd aangeboden.

IN DUITSCHLAND

DE BEKENTENIS.

De Duitsche rijkskanselier heeft in den Reichstag bekend dat zijn land enen, aanslag gepleegd heeft op het Volkenrecht! Ziehier een uittreksel van zijne redevoering:

«Onze troepen hadden zich eerst tot de verdediging voorbereid. Dat is de waarheid. Doch, door noodzakelijkheid, bevinden wij ons in staat van wettige zelfverdediging. Noodzakelijkheid is wet! Onze troepen hebben Luxemburg bezet, en misschien ook reeds België.

«Dat is een aanslag op het recht der volkeren, maar wij wisten dat Frankrijk gereed was om ons aan te vallen, en een aanval der franschen op den linker oever van den Rijn, in onzen flank dus, kon voor ons noodlottig wezen. 't Is om deze reden dat wij gedwongen geweest zijn over de rechtmatige protestaties van België en Luxemburg heen te stappen, met het voornemen alles te herstellen, wanneer wij ons militair doel bereikt hebben. Wanneer men bedreigd is zoodat wij, wanneer men vecht voor zijn bestaan, dan hoeft er enkel gedacht te worden aan de middelen om te overwinnen.

AAN DE GRENS VAN LORREINEN.

Duitsche dragonders werden te Norsy-le-Sec door Fransche ruiters verrast. De Duitschers hadden 5 dooden, 2 gekwetsten en een gevangene.

Men spreekt niet van fransche verliezen.

RUSSISCHE GROOTVORST

GEVANGEN.

In de badstad Wildungen, hebben de Duitschers den russischen grootvorst Constantin Constantinowitch gevangen genomen.

ITALIE HEEFT GEWEIGERD.

De italiaansche diplomaat te Brussel wist er niets over dat Duitschland ook aan Italië den oorlog zou hebben verklaard!

In Holland.

IN DE NEDERLANDSCHE KAMER.

Den Haag, 6 Oogst. — De heer Troelstra (socialist) bracht hulde aan de regering om de tot behoud der strikte onzijdigheid genomen maatregelen. Voorzeker, onze genegenheid gaat naar het heldhaftige belgische volk, maar de beste pand der sympathie is trouw te blijven aan onze onzijdigheid met dit grondbegin te overwinnen of te sterven.

De heer Bos, leider der liberale democraten, sloot zich bij deze verklaring aan.

Maandag verschijnen.

De lezers worden verwittigd dat het blad maandag zal verschijnen.

VAN ALLES WAT.

HET BELGISCH SCHOOLSCHIP. — Door den neteligen toestand waarin België verkeert, is er besloten het ingangsexamen voor het Schoolschip, van den 10 dezer, tot een lateren datum uit te stellen.

Uit Mechelen

Vergaderingen.

ZONDAG 9 AUGUSTUS.

Schrijnwerkers. — Om elf ure algemeene vergadering.

Bouwwerkliden. — Om elf ure bestuursvergadering.

Goud- en zilversmeden. — Om elf ure bestuursvergadering.

Drukkers. — Om half twaalf ure, algemeene vergadering. Bestuur om elf ure.

Textielbewerders. — Om vijf ure bestuursvergadering.

Stoelmakers. — Om vijf ure algemeene vergadering.

MAANDAG 10 AUGUSTUS.

Leerwerkers. — Om 7 ure algemeene vergadering.

Kleermakers. — Om zes ure algemeene vergadering.

Hoofdbestuur. — Om acht ure vergadering.

DINSDAG 11 AUGUSTUS.

Sociale Studiekring. — Om half negen ure belangrijke vergadering.

WOENSDAG 12 AUGUSTUS.

Harmonie, om 9 ure, herhaling.

Turnafdeeling. — Om half negen ure, herhaling voor de groote afdeling.

VRIJDAG 14 AUGUSTUS.

Turnafdeeling. — Om half negen ure, herhaling.

BUREELDIENT.

De bureelen zijn open alle zondagen, van half twaalf tot half een ure om de bijdragen te ontvangen en alle inlichtingen te beknemen.

Zullen als ontvangers zetelen: Pensioenkas. — Goorix, De Preter. Volkswacht. — Torp en Huyghelen. Spaarkas. — F. De Haes.

Ziekenkas. — F. Verdellen P. Verlinden.

De E. H. Proost, L. Jacobs, is op zijn bureau ten dienste der leden, alle dagen van 9 tot 12 1/2 ure en van 4 tot 7 1/2 ure.

De algemeene sekretaris, M. Verdellen, en de toegevoegde algemeene sekretaris M. Vermeiren zijn elken dag ten dienste der leden.

In de week den ganschen dag. Men biede zich echter bij voorkeur des middags aan van 1 tot 6 ure.

's Zondags van 11 tot één ure. M. Vermeulen, de algemeene boekhouder, is ten dienste der leden, en in het bijzonder van de staatswerkliden, elken werkdag van 6 tot 8 ure en 's woensdags tot 9 ure.

M. Sips, sekretaris van het Verbond der ziekenkassen en der herverzekering, houdt zich ter beschikking der leden elken woensdag en elken vrijdag van 5 tot 7 ure.

Het Werkmanshuis.

Voor alle inlichtingen, stortingen van aandelen enz. zich te wenden alle zondagen aan 't bureau der spaarkas.

Samenwerking.

De inschrijvers kunnen telken zondag hunne aanbatalingen doen aan het bureau der spaarkas, waar zegels te verkrijgen zijn.

Al de noodige inlichtingen zullen hun daar ook verstrekt worden.

Katholieke Werkmanskring

ZIELEMS.

Zondag, om 8 ure, voor wijlen

M. GORTEMANS.

lid der Metaalbewerdersgilde en der Ziekenkas.

Wij verzoeken dringend onze leden aanwezig te zijn.

Priesterlijke benoemingen.

Bisdom Brugge.

Mgr de Bisschop heeft benoemd:

Bestuurder van de Zusters van St-Jozef te Yper, E. H. Desrenaux, oud-pastoor te Oedelem.

Overpastoor te Knoeke, E. H. Van Cillee, coadjutor van wijlen cerw. heer Corly.

Slechte spijsvertering

bij oude menschen.

De slechte spijsvertering komt veel voor bij bejaarde menschen. Bij de grijsaards verminderd in werkelijkheid de eetlust, er bestaat een gebrek in de werkzaamheid der voeding, de afscheiding van speeksel en van maagsap is minder overvloedig en de kracht van de binnenweefsels der maag is belangrijk verminderd. Dit zijn de voornaamste oorzaken van het dikwijls voorkomen van maagwalen bij bejaarde menschen, waaraan nog moet worden toegevoegd dat zij te snel

eten en dat het hen aan tanden ontbreekt, waardoor het kauwen der spijszonen onvolledig geschiedt, wat maakt dat de maag zelfstandigheden ontvangt die niet genoeg vernemen en met speeksel vermengd zijn en die zij dus onmogelijk kan verwerken. De spijszonen zijn dan in de maag als vreemde lichamen, waarvan zij zich moet ontdoen door middel van braken.

De Pink Pillen ontwikkelen de eetlust, maken de spijsvertering gemakkelijk door de afscheiding van het speeksel en van het maagsap te bevorderen. Zij versterken de maag evenals alle andere organen. Een Pink pill na iederen maaltijd is een verzekering voor een goede spijsvertering. De Pink Pillen, door hare werking op het bloed en op het zenuwstelsel, genezen ook: de bloedarmoede, de bleekzucht, de algemeene zwakte, de neurasthenie, de reumatiek.

Zij zijn verkrijgbaar in alle Apotheken en in het Depot voor België: Apotheek Derneville, 60, Waterloolaan, te Brussel, Fr. 3.50 de doos en Fr. 17.50 de zes doozen, franco. Depots te Gent: Apotheek De Moor, Burgstraat, en Collardin, Langemunt. (310-2)

MARKTPRIJZEN

Lokeren. 6 Oogst. — Boter 2,54 a 0, eieren per 26 2,40 a 0, aardappelen per 100 kilo 0, — a 0,00, rapkook —,00 a —, lijnkoek — a —, rogge —,00

Deinze. 6 Oogst. — Aardappelen de 100 kil, 7,00 a 8,00, boter de kilo 2,50 a 2,60, eieren, de 26 2,00 a 2,20, hesp de kilo 2,30 a 2,50, veggens 40,00 a 45,00, zwijnen —, kalotten de 100 kilo 35,00 a 40,00

Eekloo. 6 Oogst. — Rogge 0,00 a —, tarwe 0,00 a —, haver 0,00 a —,00, boter de kilo 2,00 a 0, —, eiers de 26 1,50 a —, veggens 1150 stuk 20,00 a 30,00, loopers 18 stuks 56,00 a 68,00, vee stuks — a — aardappelen 0, — a 0, —

St. Nikolaas. 6 Oogst. — Aardappelen 10,00, a —, per 100 kilo, boter de kilo 2,70 a 0, —, hooi de 100 kilos 11,50 a 00,00, eieren de 26 2,70 a 0,00.

GENT.

De boter gold bij de opening der markt 2,70 tot 0, — per kilo, sluiting 2,80 a 0, —, de versche eieren bij de opening fr. 2,60 tot 0, — sluiting 2,70 tot 0, — fr.

Anderlecht, 7 Aug. — Verkenmarkt. — Ten koop 363: prijs op voet 0,95 tot 1,10.

Aankondigingen

DUIVEN.

Alle dagen te bekomen, van 6 ure 's morgens tot 7 ure 's avonds, goede vette duiven aan 0,40 centiem, bij D. Van Loo, Zondernaamstraat, 68, Gent. 510

Vraagt Eltixir La Japonaise, de beste en meest verspreide van alle Elixirs, Amor special, Oude genever (vieux système), depot Schiedam Mops, De likeurstokerij van G. VAN HOOREBEKE, Slijpstraat, 100, Gent, is gesticht in 1879: 't is het beste en voordeeligste gekendhuis voor likeurnandelars. (90)

10-15 frank per maand

Rijwielen: Depas. Legrand. Rochet. Humber. Automoto. Wilson. Verlatte keukenvuren, verwarmingstoestellen. Occasie naal- en wasmachinen, lessen.

oud huis VELLUT,

OPVOLGER, J. VERMEULEN,

11, Van Meenenplaats, 11, St-Gillis. 478

DE HOOFD RAU DE COLOGNE

van J. BILLOOS, fleschjes (bekroond met de gouden medaille te Antwerpen 1900) vernietigt luizen, neetelen, pelkens en jeukingen.

Versuurt, versterkt, verschoont en bevordert de groei van het haar.

Betere haarwasching bestaat er niet en is zeer gemakkelijk te gebruiken. Behoort niet gekookt of gemengd te worden.

Moeders, geen sijn kam meer.

Prijs 40, 65 en 85 centiem.

Hoofdepot Jos. Roets, Toekomststr. 102, Gent. Overal verkrijgbaar. 3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

3829

Goede Bediening. — Elk werkzaam en ernstig persoon, kan aan de Maatschappij Singers, Naamloos Verreetschap eene goede bediening van reiziger-ontvangt bekomen. Schrijven aan de «Compagnie Singers», Langemunt, 18, Gent. 520

Men vraagt voor belangrijke katoenen weverij, in de omstreken van Brussel een bekwaren en ernstige CHIEF-LAINEUR als ook een goede LAINEUR. Schrijven ten burele van het blad onder de letters X. Z. H. 36. 489

UWE RECHTEN.

Op de rechtbank, in de erfenissen, echtscheidingen, slechte betaklen, enz., kunt gij doen gelden.

VOOR GENADE of vermindering van straf zal al het mogelijk gedaan worden dit te bekomen.

GELD

wordt geleend op eigendom of voor hem te bouwen of te koop, geheimhouding.

OUDEURS LET OP

als uw zoon soldaat moet worden en gij zijne vergelding wilt, na den 1 Maart is het te laat.

OUD SOLDATEN

vraagt uwe vergoeding voor te trouwen of onderstand.

WENDT U

voor dit alles tot A. Matthijs, Zandberg, 8, Gent, raad kosteloos van 8-11 en 3-5 uren. Schriftelijk antwoord mits 0.10 fr. (3326)

DOOR UITSCHIEDING over te nemen aan 000 frank, welgelegen café, hoek cener brug, in gebuurt van talrijke fabrieken op schoon boulevard. Huishuur 60 fr. Verkoop 2 tonnen per week. Men kan eten geven en kamers verhuren.

Voor nadere inlichtingen zich wenden tot C. J. Sturm, Kasteellaan, 52, Gent. (3036-4)

DOOR REDE VAN ZIEKTE over te nemen, een goede en welgelegen winkel van verlatte porcelen en fantasieartikelen. Prijs der overname 2500 fr. In dezen prijs zijn begrepen: de koopwaren, toog, lokarissen en de kalanten.

Voor nadere inlichtingen zich wenden tot C. J. Sturm, Kasteellaan, 52, Gent. (3036-2)

DOOR REDE VAN VERTREK over te nemen deffig café, hoekhuis, dicht bij kazerne, goede verkoop. Kleine huishuur. Prijs overname 600 frank, met eene gemeubelde kamer. Men kan onderverhuren.

Voor nadere inlichtingen zich wenden tot C. J. Sturm, Kasteellaan, 52, Gent. (3036-3)

Matrassen in Konijnhaar

Beste slaping der wereld, 10 jaar waarborgd